

Duch nové státní správy musí takové zjevy učiniti nemožnými.

Jsmo naopak přesvědčeni, že svědomití tajemníci byli by pravým požeňáním venkovských obcí. Potřeby občanů byly by za jich součinnosti daleko jinak uspokojovány než dnes, kdy pro drobné potřeby je i soud i politický úřad náramně vzdáleným, a kdy intervence u těchto úřadů je vzhledem ke ztrátě času a námaze cesty neekonomickou. Obce a obecní správy byly by pak ještě daleko více jak dnes naší chloubou a přispívaly by vydatnější měrou k řešení úkolů veřejných.

Organisace poručenství za pomoci obvodových tajemníků neměla by oněch nevýhod plynoucích ze vzdálenosti osob dozorcích a vázanosti jich a ochrana sirotků bylo by daleko lépe zabezpečena než je dnes a než bude možno i pomocí nového zákona.

Ve snaze prospěti stejnou měrou i sirotkům i soudům pokouším se uvést taktó jeden z příštích problémů zákonné úpravy na přetřes veřejnosti, přeje si, aby přesvědčení o nutnosti nápravy stalo se co nejdříve všeobecným a vedlo k cíli.

Hovorna.

(Naše Jednota a její příští úkoly). Jako na všechny spolky, také na naši Jednotu těžce dolehla doba válečná. Nyní, kdy konečně spějeme opět k poměrům pravidelným, je na čase, abychom si uvědomili, jaké úkoly čekají naši Jednotu v nejbližší budoucnosti. Nesporno jest, že dlužno ji probuditi k novému životu z lethargického spánku, do něhož upadla následkem válečných poměrů. A nesmí to býti pouze probuzení k dřívějšímu životu předválečnému, nýbrž k činnosti plnější a intenzivnější. Neboť poměry nás právníků moravských, jež mají své ústředí v Brně, změnilo se státoprávním převratem tak dokonale, že větší změny jen stěží lze si představit.

Příštím školním rokem stane se Brno důležitým ohniskem právnícké práce theoretické a praktické. Budeme zde míti nejvyšší soud a právníkou fakultu nové university Masarykovy. Celá řada nových právníků zde počne působiti: soudcové nejvyššího tribunálu soudního celé republiky, profesori a docenti nové fakulty a s nimi zajisté velký počet mladých adeptů právníckých: studentů. Půjde o to, soustřediti tyto nové živly se starými. A která korporace byla by povolanejší postarati se o důstojné ústředí pro veškeré tyto živly než naše Jednota, jež v nejnovejší době soustřeďuje v sobě právníky theoretické a praktické a umožňuje tím, aby oba směry nepostrádaly důležitého vzájemného ovlivňování, bez něž upadá jak theorie tak praxe.

Ukazuje se nyní, jak správné bylo, že jsme minulého roku přes veškeré varovné hlasy o nemožnosti a neprospěšnosti podobného pokusu přikročili k zásadní reorganisaci našeho časopisu*). Dnes možno říci, že pokus ten se zdařil. Od reorganisace stoupl počet předplatitelů o 127, tedy o číslo velmi úctyhodné, a nemá zajisté smyslu, přiti se o to, zda stouplutí to vyvoláno bylo přímo reorganisační časopisu nebo ji-

*) Reorganisace ta rozhodně nebyla jen vnější, jak se domníval, referuje o ní, náš sesterský časopis »Právník«.

nými příčinami. Jisto jest, že náš časopis přeměnou z převážně praktického měsíčníku v list pěstující vedle praxe též teorii, nijak neutrpěl. Tim podán též důkaz, že v řadách praktických právníků jest dost mužů, majících porozumění pro otázky ryze theoretické, a nepovažujících vše, čeho nelze ihned v praxi upotřebiti, za zbytečnost, pro kterou vážný muž praktického života nemá času.

Nechyběly ovšem ani hlasy reptající, nespokojené. Nespokojenost týkala se právě theoretisujícího sklonu redakce části článkův. Reptající přáli si více praktických podnětů a předmětů v této části. Rozumí se, že nespokojenci byli praktikové. A tu redakce, přehlížeje výsledky práce prvního ročníku, nemůže na tomto místě zamlčeti své živé politování nad žalostně malou účastí praktických kruhů právnických na literární práci! Kterak možno spravedlivě vytýkati redaktoru — theoretikovi, že nepřináší dosti článků, zajímavých pro praktiky a přímo upotřebitelné v praxi, když vřelá výzva k praktikům, aby sůčastnili se spolupráce v našem časopise, (viz úvodní slovo k předešlému ročníku), zůstala dosud téměř úplně oslyšána? Nelze přece od něho žádati, aby psal pro praktiky z praxe, v níž po případě nikdy nebyl. Mají-li praktikové dostati literární poučení praxe, musí si je především sami obstarati. Na nich jest, aby bohaté zkušenosti své praktické činnosti nenechali zakrnti v úředních aktech, nýbrž literárně pro veřejnost je zužitkovali. A kolik cenných podnětů a nových problémů skýtá praktickému právníkovi právě nynější pohntá doba, kdy prožíváme a dlouho ještě budeme prožívati mohutný přerod starého rakouského právního řádu (a částečně i uherského) v nový československý. Nepřehlížím nijak všeobecnou přetíženosť praktických právníků (zejména soudců a politických úředníků), úředními povinnostmi, ale snad by se přeci dala naléztí volná chvílka, v níž praktik otázku bez toho již hotovou a všestranně promyšlenou by mohl odíti ve formu, způsobitou pro literární sdělení. Rozhodně však právě takový praktik, jenž oně chvílky nevyužije, není oprávněn, stěžovati si, že časopis náš nepřináší dost pojednání, pro praxi aktuální. Nechť sám chopí se díla a napraví nedostatek!

V budoucnosti bude třeba časopis náš ještě značně rozšířiti — a to jest z nejdůležitějších úkolů Jednoty v brzké budoucnosti. Musí se státi oficiálním orgánem učitelského sboru zdejší právní fakulty, podobně jako jest jím v Praze »Sborník věd právních a státních«, založený nezapomenutelným Bohušem Riegrem pro právnickou fakultu tamní. Rozšíření nestane se na ujma praktických právníků, jen když sami přiloží ruce k dílu a rozmnoží řadu přispívatelů z řad praktiků, aby zvýšený počet jejich odpovídal budoucímu značně rozmnoženému kádru spolupracovníků theoretických z naší příští fakulty.

Bude snad i možno přikročiti příštím ročníkem k uskutečnění plánu, o němž již delší dobu redakce uvažuje: oddělití praktickou část listu (judikaturu) úplně od theoretické a umožnití tímto osamostatněním včasné a rychle uveřejňování aktuálních praktických případů a přehledů, důležitých rozhodnutí, jež vycházely by dle potřeby v samostatné příloze časopisu. Tim zajisté vyhověla by redakce přáním praktiků po pokud možná rychlé informaci.

Že konečně i z řad posluchačstva právnické fakulty přibude řada nových čtenářů, předplatitelů a snad i přispívatelů, jest nepochybné.

Všci všem těmto novým činitelům, kteří znamenitě rozmnoží počet příznivců našeho časopisu, mizí zajisté hlouček zásadních pessimistů, jež většinou patří asi do kategorie t. zv. laudatores temporis acti a to jak ve směru věcném, tak jmenovitě osobním. Tito poslední zůstanou zajisté i na dále nesmířitelnými v každém případě. Jich však se nebojme.

Zvelebení našeho reorganisovaného časopisu jest jen jedním (ovšem nad jiné důležitým) úkolem Jednoty; zbývá ještě vzkříšení spolkového života zavedením cíle a intenzivní činnosti přednáškové a debaťní. Zde stačí jen navázati na cenné tradice spolkové před válkou. — Nesrovnatelně výhodnější prostředí, jež poskytuje v tomto směru dnešní Brno u srovnání s Brnem předválečným, činí i tento pokus lákavým a nadějným, takže úspěch možno pokládati za jistý, vyvarujeme-li se jen oněch různých (bohužel často obvyklých) řevnivostí, oně malicherné ješitnosti a nedůvěřivosti mezi praktiky a theoretiky a zejména mezi členstvem starým a nově přibylým.

Doba dnešní rozhodně není příznivá pro *laudatores temporis acti!*
Weyr.

Hlídkka časopisů.

České právo. (Časopis spolku notářů československých.) Č. 1. Dr. Batěk Karel: Notářství v republice (1). Dr. Krýsa Adolf: O smlouvě nájemní (4). Svoboda E.: Kompromisy, které kompromitují (5). Dr. Švamberg Gustav: Plná moc k přistoupení za člena společnosti s r. o. (6). Č. 2. Svoboda Emil: Zákon o zabrání velkých statků (1). Dr. Krýsa Adolf: O smlouvě nájemní (6). Dr. Eršil Antonín: O veřejném statku a jeho evidenci (7). Dr. Švamberg Gustav: Počesťování firem a přečesťování reistříkových zápisů (8). Č. 4. Dr. Rous: Zprávy dle § 146. konk. ř. a dle §§ 31., odst. 1., a 38. vyr. ř. (1). Ze dne.

Česká revue. Polívka Jiří: Rusko a lux ex oriente. (337, 433, 489). — Dr. Baxa Bohumil: Prozatímní ústava z 13. listopadu 1918 a postavení presidenta republiky (385). — Baudiš Josef: Některé návrhy na změnu studijního řádu universitního (395). — Kučera Rudolf: Možnost demokratické rovnosti (403). — Traub H.: České spiknutí roku 1867 (409, 520). — Fischer Josef: Modráčková samospráva práce (443). — Plíhal František: K úpravě našich dopravních poměrů (456). — Uchytíl J.: Organizace veřejné správy ve státě demokratickém (464, 505). Mauer J.: K ochranné péči o mládež (510). — Kronika: (Politika, literatura, výtvarné umění, divadlo).

Právnícké rozhledy. Karas Jan: Mírový spolek Jiřího z Poděbrad (177). — Dr. Klineberger Bohdan: Nové právní problémy II. III. (185). — Dr. Kallab Jaroslav: O úkolech státovědecké společnosti (190). — Janeček A.: K výkladu § 7. odst. 3. nař. o ochraně nájemců (194). — David Lloyd George: Půda a lid (197). — Hovorna, zprávy, poznámky.

Právník. Dr. Klineberger Bohdan: Stát jako subjekt práv (145, 183). — Dr. Worel Josef: Něco z judikatury zákona o společnostech s r. o. ze dne 6. března 1906 č. 68. ř. z. (153). — Dr. Stieber M.: Pozemková reforma (177, 215). — Dr. Popelka: Příspěvek k řešení otázky, jsou-li měřítkem škody, která rozhoduje o zločinnosti majetkových deliktů a sazbě trestní, mince korunové měny nebo bankovky (209). — Praktické případy, denník, hovorna, literární oznamovatel atd.

Správní obzor. Dr. Wellner Pavel: Velká Praha a otázky s ní související (51). — Dr. Mašek Otakar: Přehled platné organizace politické správy na Slovensku (62). — Dr. V. I.: O italské správě obecní (92). — Dr. Šťastný Karel: Několik slov k reformě správy (102). Dr. Kalousek Vratislav: Otázka dvou komor parlamentních (131). — Dr. Pokorný V.: Povšechné otázky zákonného upravení vojenských pozítků (143). Směs: Úvahy o úřadě presidentském (84). Vláda parlamentární nebo kabinetní. (Prof. A. Esmein, 116, 154). Otázka decentralisace (prof. Lorenzo Meucci 122). Nepřetržitost a sukcesse ve správě veřejné (týž 128).